

Sajnos — vagy inkább hál' Istennek — csak az utolsó percekét látjuk.

Győr-Sopron megyei Ufológus Bácsi nyilatkozik, hogyan lett a kóborló űrlovagok hívője. „Láttam, hogy egy kályhacsőszerű repül az égen. Az elején meg három fénypont.”

Hát így. Az ókori kelet prófétái egy ilyen fényes tűzgömb láttán megjósolták volna a világ végét, vagy legalább is a kegyetlen királyok bukását. A középkorban sürgősen megégettek volna néhány eretneket, mivel hogy lám, csak megidézték az ördögöt. A 21. század küszöbén már csak kályhacső és Győr-Sopron megyei ufóklub lesz a dologból. Határozottan zuhan a színvonal.

Ufológus Bácsi egyébként tisztos idősebb állampolgár. Látjuk szép családi házat — nyilván egy élet szorgos munkájának eredménye, és nem a kis zöld emberek ajándéka —, bent csinos berendezés. Az ügybuzgó riporter közelről mutatja be, amint épp forraszt valamit. Talán balesetet szenvedett ufó reparál az űrvándoroknak, ÁFA nélkül. Elmondja: klubjának két tagja is van. Ez mindenesetre jó jel, úgy látszik, dunántúli honfitársaink fejlett kritikai érzékkel rendelkeznek. Szerencsére van segítőtje: felesége, jóságos, kerek arcú asszony. Kissé pöszögve beszél, elnyeli a szövegeket, nem tudom, hogyan kommunikál az űrcsavargókkal.

Ám a riporter lelkesen bejelenti: van az én azért rendszeres hallgatói is Ufológus Bácsinak. A gyerekek eljárnak hozzá, ámulva hallgatják „tanításait”. Egy helyes, nyolc év körüli lányka szép értelmesen elmondja, hogy szívesen járogat Ufológus Bácsi mesedélutánjaira.

No igen, a gyerekek szívesen hallgatják a meséket, különösen ha színesek, fantasztikusak, megmozgatják a képzeletet. Hanem álljunk csak meg egy szóra! Igen, a mese lehet kedves, szép, lebilincselő, és ügyesen előadva egy életre befolyásolhatja kis hallgatójának gondolkodását! A hallottak hatása ott lapul az ifjú érdeklődő emlékezetében — ha nem is tényszerűen, de szellemében —, hiszen a kisgyerekek számára akkor nagy-

nak, tekintélyesnek, szinte mindentudónak tartott felnőttől származik.

Persze-persze, jobb, mint ha a koszovói tömegsírokon borzadna meg a hétnyolc éves gyerek. De azért ez is lélek-mérgezés ám. Hiszen később ezeket a badarságokat fogja tudománynak hinni, és hitelt ad a nem kevésbé mesés (és romantikus) plazmagömböknek vagy akár a sumér-magyar nyelvrokonságnak is.

Manapság meglehetősen ferde és beteg szemlélet nyomán nem lehet fellépni adminisztratív eszközökkel — de még állami támogatással sem — a népbutítás ellen.

Az egyetlen lehetséges módunk a védekezésre — sajnos mostanában a tudománynak kell védekeznie a butaság mindent elsöprő nyomulása ellen! —, ha újra kivisszük a valódi ismeretek a szélesebb körbe. Bizonyos vagyok benne, hogy az az értelmesen beszélő kislány legalább is olyan érdekesnek fogja tartani a Holdat, akár csak negyvenötven-szerez távcsőn át nézgetve is, mint az ufómeséket. Meglehet, hogy még érdekesebbnek is, és újabb érdeklődőket fog vonzani a csillagászati bemutatók számára. Talán még Ufológus Bácsit is oda csábítja a távcsőhöz. Próbáljuk meg, lehetőleg sürgősen.

Bartha Lajos

Küldjön egy fényképet!

Várjuk Olvasóink fényképes beszámolóit távcsőépítési tapasztalataikról, szakkörük, klubjuk, csillagvizsgálójuk tevékenységéről, lakóhelyük csillagászati életéről.

*Magyar Csillagászati Egyesület
1461 Budapest, Pf. 219.*